

FOTOGRAAF CHARLES D'HONT 1896-1981.

Van Charles D'hont hangen de grote ingekaderde foto's steeds bij vele verenigingen in het lokaal. Bij de Kustvrienden, de Vlaamse Scherpschutters, in de kazerne van de Brandweer, kan men zijn opnamen zien van de groepen, vele bekenden aldus vereeuwigd, Knokke vóór en na de oorlog. Er was een tijd toen iedereen bij hem terecht kwam om een foto voor identiteitspapieren te laten maken. Maar mensen komen en gaan; foto's blijven.

Charles D'hont is op 29 mei 1981 overleden, toen hij 85 jaar oud was. Van 1914 tot zijn laatste dag is hij fotograaf gebleven.

Waar hij mijn oom was, "nonkel Charel", heb ik hem ook mijn leven lang gekend, stond ik steeds in bewondering voor zijn vaardigheid op velerlei gebied. Hij leerde mij ook fotograferen. En vanzelfsprekend heb ik met hem een "Dagklapper" geschreven. Het was in april 1966.

Fotograaf Charles D'hont is DE fotograaf geweest der groei-jaren van Knokke tussen beide wereldoorlogen. Alles wat toen "getrokken" werd alhier, van de bouw van de dijk tot de Lekkerbek, over de schitter der jaren '30 tot het koninklijk verblijf, alles wat toen in de toeristische folders der badstad kwam, wat de rijke avonden van het eerste casino uitmaakte en nu nog in beeld bewaard blijft, zelfs de eerste luchtfoto's van Knokke, was zijn werk. Zo bezit de h. Ch. D'hont nu de meest merkwaardige reeks beelden uit deze jaren waaruit men de groei van de badstad sedert 1920 kan herleven. Maar het fototoestel kreeg hij reeds vroeger in de hand, al meer dan 50 jaar geleden. Zodoende mag de h. Charles D'hont terecht de deken der fotografen van de kusthoek worden genoemd.

"Ik ben in feite fotograaf geworden in november 1914, als de Duitsers reeds te Brugge waren. Ik woonde er bij mijn ouders in het "Visperstretje". Al de Bruggelingen moesten toen een identiteitskaart hebben met hun foto op. Waar ik voorheen al amateur was, werd ik in een ommezien de fotograaf waar iedereen naar toe kwam. Ik had een 9x12-toestel met plakken. De pasfoto's werden gemaakt met acht te zamen op de plaat. Er was een fonddoek en het hoofd werd bovengestoken. De verschillende koppen werden dan afgeknipt en verkocht tegen 50 cen-

tiemen voor drie pasfoto's. De klanten stonden te wachten tot op de straat, en als vader thuis kwam, gooide hij iedereen buiten. Maar dat is al meer dan 50 jaar geleden. Als ik nu nog in de "Singe d'Or" kom, zijn er altijd van mijn jaren die zeggen dat ze hun foto nog hebben uit het "Visperstretje".

"Wanneer zijt ge dan definitief naar Knokke gekomen?"

"Dat was in augustus 1920. Mijn twee broers woonden hier reeds. Daar waar nu het café van 't Center is, stonden drie gelijke huizen van Vandenhout. Daar was de dagbladwinkel van Weber open en ernaast was de ideale plaats voor een fotograaf. Op de binnenkoer werd een studio ingericht."

"Waren toen reeds andere fotografen te Knokke?"

"Daix met zijn zoons deden reeds van voor de oorlog de plage. Vader Biron, de tapijtsier, maakte foto's bij daglicht en in de zon. Movy die boven Charles Baes woonde, trok foto's van villa's en van groepen. Ook Maurice Stepman maakte portretten. Mijn broer Louis D'hont betrok vóór de eerste oorlog reeds het huis naast bakker van de Velde bij het ramstation. Hij had er een plaats met duinzand, en als achterdoek, de duinen en het strand geschilderd. Daar kon men zich laten fotograferen. Het portrettrekken zat ons altijd in het bloed; m'n broer Achille immers had ook zijn kast. En bij de D'honts van vandaag zit het er nog altijd in."

"Toch is er maar één "Photo D'hont" te Knokke".

"In november 1922 verhuisden we naar de Zoutelaan nr. 1, bij de tramhalte. De studio werd ingericht op de eerste verdieping, in de loggia. Daar ben ik er in geslaagd in 1927 een foto te maken van burgemeester Frans Desmidt. Hij liet zich niet zo gemakkelijk fotograferen. Maar ditmaal was het echt als burgemeester, met zijn sjerp rond, en voor een portret dat "Willen is Kunnen" hem zou schenken, bij z'n inhuldiging. Ik heb er zelfs kleur op aangebracht, iets wat toen nog een hele toer was met het penseel. Van de stoet zelf heb ik alles op de gevoelige plaat vastgelegd. In 1926 kocht ik mijn reportagetoestel, een Voightlander met klep en 10 x 15 platen, ook met filmpacks. Dat uitstekend toestel heb ik altijd gehouden, omdat de rechtstreekse afgedruken ideaal waren, blug op postkaartformaat."

"En hoe ging het met het flitslicht?"

"Flitslampen bestonden nog niet. Zo ging het steeds met magnesium. Die moest aanvankelijk zo maar aangestoken worden en het ging of...!t ging niet! Later met een elektrisch contact zou het in de studio steeds lukken".

"Ge zijt ondertussen ook beginnen filmen..."

"De Pathé-Baby met 9 mm.-films was toen de grote zaak. De filmband werd nog niet verkocht met ontwikkeling inbegrepen, zodat ik dit ook zelf deed. Ik heb sedert 1924 kilometers cinéfilm ontwikkeld voor klanten uit binnen- en buitenland. Ik heb zelf ettelijke meters gedraaid op feestjes, van de toenmalige "club privé" in de "Palace", later in de "Rivage". Zo bezit ik nog altijd de "lvende" Knokkenaars van 40 jaar geleden en zal men ze nog kunnen zien zolang er een 9 mm.-projectietoestel bestaat. De zaak van de Pathé-Baby nam helaas een einde toen in 1932 de films met ontwikkeling werden verkocht."

"Toen waart ge reeds opnieuw verhuisd".

"In 1929 gingen we ons inrichten aan de Lippenslaan 226 en daar kwam een fotostudio tot stand zoals er toen geen tweede was in België. De magnesium zou er flitsen dat het een plezier was. In hetzelfde jaar had ik François die voor mij foto's nam op het strand, maar in 1930 was de gemeente al van oordeel dat zulks moest worden betaald en een aanbesteding werd uitgeschreven. Veel langer dan 3 jaar werd deze zaak niet doorgevoerd. Het fototoestel had geweldig te lijden onder vochtige zeelucht, wind en zand. Temeer daar François eens met het bootje in zee stak voor een klant en een golf over zijn toestel sloeg."

"Welke was uw eerste grote reportage?"

"Er zijn er veel geweest. Die van 1928 voor de firma Cam. De Muyter en Zoons is zeker de meest memorabele, omdat deze ook de grote aanloop van Knokke kenmerkt. De Muyter voerde toen alle grote werken uit. Elke morgen voerden trein en stoomtram volle ladingen arbeiders aan. Kijk maar: de foto's van het aanleggen van de Bronlaan, de Elisabethlaan en de Sparredreef, het optrekken van 't waterkasteel, het boren van de drinkwaterputten, het aflijnen van de Binnenhof. Vooral het bouwen van de dijk naar de Lekkerbek toe. Op deze foto ziet u de officiële inwijding met minister Carnoy van Binnenlandse Zaken en Hygiëne, minister

Baels van Openbare Werken en Landbouw, minister Lippens van Spoorwegen en PTT, burgemeester Desmidt en schepenen Deckers en Van den Broucke. Allemaal in 1928."

"Staken er ook geen avonturen in het fotograferen?"

"Ik heb de eerste luchtfoto's van Knokke gemaakt en heb ze nog. Het was in de periode toen het station en het zuiveringsstation werden gebouwd. De burgemeester vroeg mij op het vliegveld of ik luchtfoto's zou durven maken. Waarom niet? Hij ging naar de bekende piloot Cocquyt. Die wou zelf niet de verantwoordelijkheid op zich nemen voor het sturen. En een kameraad van hem voerde mij de lucht in. Ik zat daar achter de piloot, niet vastgebonden, zelfs zonder windscherm voor mij. Ik klopte hem op de rug als ik zou "trekken". En ik "trok". Op zeker ogenblik viel ik er bijna uit toen we in een luchtzak belandden. De lucht zat in mijn keel en ik kon niet meer zwelgen. Als we terug beneden kwamen, vroeg Cocquyt of er "niets in mijn broek lag". Neen, maar al de knopen waren van mijn broek gesprongen!..."

"Dan hebt ge heel wat toeristische foto's gemaakt."

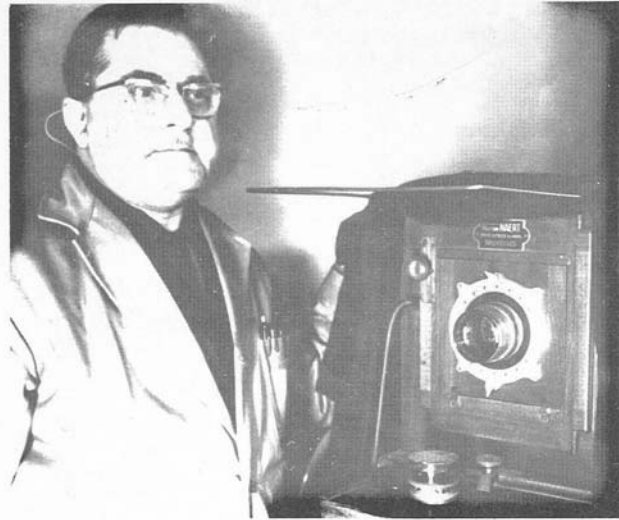
"Al wat nog bestaat van de jaren '30. Ze kwamen vergroot op de wereldtentoonstelling van 1930, ook op de handelsforen van Utrecht en Rijsel. Ik had er steeds een hele kollektie; sekretaris Claeys had maar uit te kiezen. Edgar De Saedeleer was de letterzetter van die tijd voor de uitstallingen die Knokke overal plaatste. En zo zijn hier in mijn album nog steeds al de beelden van de feestelijkheden van toen van het strandleven, van de drukte, van de schone baadsters der jaren '30. Ook die van de huidige koning, toen nog een kleine knaap. Koningin Astrid kwam persoonlijk bij ons in de winkel haar bestelling doen."

"Ge zijt ook radiotechnieker geworden."

"Fotograferen alleen is niet lonend het jaar rond. In 1934 bekwam ik het diploma bij Philips. En de oorlog kwam. Toen werden de radio's opgeëist door de Duitsers. Maar ik had er een hele reeks van de Engelsen, die in 1940 de wijk genomen hadden. En die toestellen kon ik links en rechts bezorgen. Coppieters had er een onder zijn watersteen. Het mijne belandde ten slotte in een beschuitendoos."

"Het ging niet vanzelf in die laatste oorlog."

"Neen, niet meer zoals in het "Visperstretje". Tot tweemaal toe werd

Charles D'hont

(1896-1981)

de fotograaf van Knokke

(zie bijdrage verder)

In het voorjaar zullen zijn foto's te zien zijn op een tentoonstelling van "Cnoc is ier" in het Boudewijncentrum met meer dan een halve eeuw

KNOKKE IN BEELD

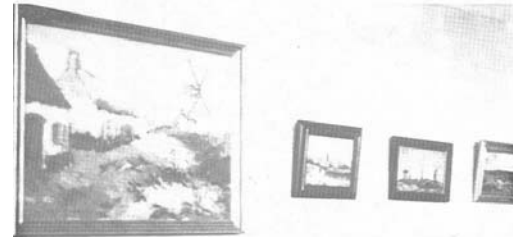
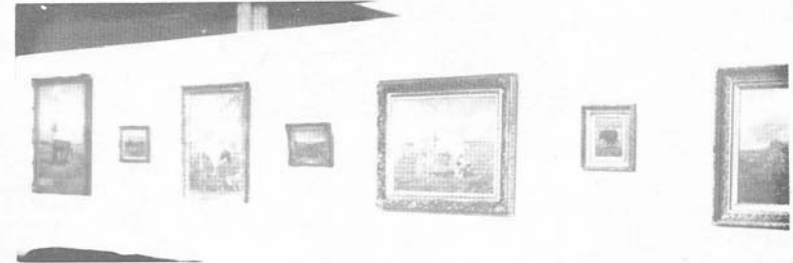
verenigingen, toerisme, personen, herinneringen, folklore, kermissen, oude fotoestellen, enz.

Zo zag Charles D'hont de schone baadsters tijdens een defilee in het Zoute in de jaren '30.

Juni 1930 : inhuldiging van het vliegveld van het Zoute, met Maurice Lippens, burg. Desmidt, e.a.

SCHILDERS van OUD-KNOKKE

De tentoonstelling, door "Cnoc is ier" in het cultureel centrum ingericht, met het gemeentebestuur, kende een ongemene bijval met meer dan 3.000 bezoekers. Boven : zicht in "Scharpoord" een honderdtal oude doeken aan de wand. - Midden : waar Verwee een ereplaats bekleedde. - Onder : de molen van het Kalf door Jean le Mayeur de Mergven (verz. L. Lippens) - Rechts : Harold Van Eeckhoutte en Danny Lannoy, realisators van de tentoonstelling, samen met voorzitter André D'hont, bij een doek van Isidoor Verheyden.

We danken nog bijzonder schepen Devreese, de heer Pruvost en vooral pastoor Van den Heuvel, deze laatste voor de prachtige catalogus. het geïllustreerde boek is nog steeds te verkrijgen.

ik door de Gestapo aangehouden, met burg. Desmidt, Hoedt Oscar, Van Steenkiste... De eerste maal zou ik van Brugge te St.-Gillis in de gevangenis belanden, vervolgens te Merksplas voor 10 maanden. De tweede maal kwam ik er beter van af. Zo werd toch de oorlog doorgesparteld. En het was een opluchting als we vanuit de beschuitendoos Eisenhower de invasie hoorden aankondigen."

Uit "Dagklepper uit Knokke 1"

André D'hont

* * * *

```
*****
*
* Nog heel wat van onze leden wensen te genieten
* van de vermindering die een CULTUURPAS hen kan
* bieden. Het is zo dat er nieuwe cultuurpassen
* in omloop zijn. Schaft u dringend een nieuw pas
* aan, u kunt ze krijgen bij de voorzitter van uw
* vereniging.
*
* *****
* + 3 PAS
* Deze kan bekomen worden op de bevolkingsdienst
* in de beide stadhuisen tijdens de voormiddag.
* Ze kan verkregen worden door personen die ge-
* pensionneerd zijn of ouder zijn dan 60 jaar.
*
* *****
* CJP PAS
* Voor alle jongeren van 16 tot 26 jaar. Dit el-
* ke zaterdagvoormiddag in INFO-JEUGD, Seb. Nach-
* tegaelstraat 10 te KNOKKE.
*
* *****
```

* * * *